

ע"פ 2818/15 - עאצף רביע נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 2818/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: עאצף רביע

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום
12.03.2015 בת"פ 6799-06-14 שניתן על ידי כבוד
השופטת ד' מ' מרום

תאריך הישיבה: ט"ז בטבת תשע"ו (28.12.15)

בשם המערער: עו"ד אמיר נבון

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן
חמיד חליאלה מתורגמן לשפה הערבית:

פסק-דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ד' מרשק מרום) מיום 12.3.2015 במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר של 70 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצר), מאסרים מותנים ופיצויים למתלונן ולשוטר בסכום כולל של 5,000 ש"ח.
2. המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בשלישית בו יוחסו לו שורה של עבירות: סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה; נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח תקפה; גניבה; החזקת כלי פריצה; נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה נגרם נזק לרכוש; אי ציות לאור אדום ברמזור; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו; וכניסה לישראל שלא כחוק.
3. מעובדות כתב האישום עולה כי המערער - שוהה בלתי חוקי בארץ - פרץ עם שני אחרים לבית מגורים במבשרת ציון וגנב ממנו מספר פריטים. בהמשך הגיע לבית בראשון לציון כשהוא מצוייד בכלי פריצה ומשהזעקה משטרה למקום פתח המערער בנסיעה פרועה על מנת להימלט מהמקום. במהלך מרדף שניהלו כוחות המשטרה אחר המערער, נהג המערער במהירות שלעיתים אף עלתה על 120 קמ"ש, תוך שהוא מתעלם מתמרורים ומרמזור אדום וגורם לכלי רכב לסטות מהדרך על מנת שלא להתנגש ברכב בו נהג. אם לא די בכך, גרם המערער לפגיעה ברגלו של שוטר ואף ניגח עם הרכב ניידת פיקוח שניסתה לחסום דרכו. בהמשך, התנגש בגדר בית, שבר אותה ונבלם במחסן שבחצר הבית. לבסוף, ניסה להימלט רגלית מהשוטרים שדלקו אחריו, ומשנתפס החל להשתולל, דחף את השוטרים וניסה להימלט.
4. בית המשפט המחוזי עמד על עובדות כתב האישום דן וקבע כי בנסיבות המקרה התקיימו שני אירועים שבגין כל אחד יש לקבוע מתחם ענישה ועונש נפרדים. לאחר ששקל את כל השיקולים הרלבנטיים השית על המערער 14 חודשי מאסר בגין האירוע הראשון, 46 חודשי מאסר בגין האירוע השני וכן הפעיל מאסר מותנה בר הפעלה בן 10 חודשים במצטבר, כך שעונשו הכולל של המערער הועמד על 70 חודשי מאסר בפועל.
5. המערער טוען כי שגה בית המשפט המחוזי עת קבע שבמקרה דן ארעו שני אירועים שונים. לטעמו, שני המעשים המתוארים בכתב האישום נעשו בסמיכות זמנים והם מהווים חלק ממסכת מעשים אחת. בנוסף, נטען כי העונש שהושת עליו מחמיר יתר על המידה.
6. המשיבה סבורה כי מבחינת נסיבות המקרה כמכלול עולה כי העונש שהושת על המערער משקף כהלכה את חומרת מעשיו, בהתחשב בעברו הפלילי המכביד, תוך שהיא מפנה לפסיקה עדכנית. לטענתה אין מקום לקבלת הערעור ולהקלה בעונשו של המערער.
7. גם אם נצא מנקודת הנחה, לצורך הדיון ומבלי להכריע בכך, שמדובר באירוע אחד ולא בשני אירועים, הרי שמדובר באירוע שבו שני מעשים נפרדים. השאלות שבהן ראינו להתחבט הינן: האם העונש הכולל שהושת על המערער בגין כל מעשה חורג ממדיניות הענישה המקובלת; והאם נוכח "סמיכות הזמנים" בין שני המעשים יש מקום ל"הבלעות" העונש שהושת בגין העבירה הראשונה בעונש שהושת בגין העבירה השניה והחמורה יותר.

8. לטעמנו התשובה לשתי השאלות שלילית. העונש שהושת על המערער בגין כל אחת מהעבירות הינו ראוי ומתיישב עם מדיניות הענישה המקובלת. יתר על כן, אין הצדקה בנסיבות המקרה דנן ל"הבלעות" העונש בגין המעשה הראשון בעונש שנגזר בגין המעשה השני.

העונש הכולל שנקבע (70 חודשי מאסר בפועל) משקף את חומרתם היתרה של מעשי המערער, שעונשי מאסר קודמים שהושתו עליו לא מנעו ממנו מלשוב ולחטוא.

עברו הפלילי המכביד של המערער - הכולל ארבע הרשעות קודמות בין השנים 2009-2013 ואף עונשי מאסר בפועל בני 16 ו-26 חודשים, בעקבות הרשעתו בביצוע מספר התפרצויות לבתי מגורים - רק מחזק מסקנה זו.

9. הערעור נדחה איפוא.

ניתן היום, ט"ז בטבת התשע"ו (28.12.2015).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט